

μου! κρίνε περί τῆς εὐτυχίας μου! ἡ μικρὰ ταναγρακία μου ζῆ καὶ εἶναι σύζυγός μου! Ἡ ταναγρακία μου ἦτο ὡχρὰ σήμερον εἶναι ῥόδινος ὡς τὰ ῥόδα! Τὸ θέρος τὸ εὐρίσκει ἐπίσης γλυκὸ ἐν Παρισίοις ὡς καὶ ἐν Ταναγράφῳ τὸν χειμῶνα θὰ τὸν διέλθωμεν ἐν Ἑλλάδι πλησίον τοῦ καλοῦ γέροντος. Καὶ εἰς σέ φίλε μου, ὀφείλω ὅλην τὴν εὐτυχίαν μου! Ζῶσα Ταναγρακία ἥτις μὲ ἀγαπᾷ καὶ . . . μικροὶ μέλλοντες ταναγρακιοί.

Αἰμίλιος

ΡΑΟΥΛ ΤΩ: ΑΙΜΙΛΙΩ:

Ῥώμη 3 Σεπτεμβρίου 187. . .

Φίλε μου, ἔχω ἐν τῇ συλλογῇ μου καὶ ἄλλην Ταναγρακίαν. Τρέχω νὰ τὴν θάψω παρὰ τὴν ἰδικήν σου.

(ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Α. Η. Α.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΠΟΙΪΑ

Ἡ οὕτω κηλουμένη λατινικὴ νομισματικὴ ἔνωσις καθιερώθη διὰ συνθήκης ὑπογραφείσης τὴν 23 Δεκεμβρίου 1865 μεταξὺ Γαλλίας, Βελγίου, Ἰταλίας καὶ Ἑλβετίας καὶ ἦς αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν τὴν 13 Ἰουλίου 1866. Εἰς τὴν συνθήκην τούτην δι' ἧς ἐκκλονίσθησαν τὰ τοῦ σταθμοῦ, τοῦ τίτλου καὶ τοῦ μεγέθους τῶν νομισμάτων ὡς καὶ τῆς κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ καθιερώθη τὸ φράγμα ὡς νομισματικὴ μονὰς, ἡ Ἑλλὰς προσήλθε διὰ νόμου ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1867, δημοσιευθέντος τὴν 4 Δεκεμβρίου 1868 καὶ ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Γαλλίας. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου νόμου ὤρισθη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1869 ἐπετρέπη ὅμως ἡ ἐκτύπωσις καὶ πρότερον νέων ἐθνικῶν νομισμάτων. Ἐκτότε ἡ μὲν ἐφαρμογὴ τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος ἀναβάλλεται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀλλ' ἐκόπησαν πολλάκις ἑλληνικὰ νομίσματα ἐν τοῖς γαλλικοῖς νομισματοκοπείοις καὶ περὶ τούτου θέλωμεν ἐνταῦθα διὰ βραχέων διακλάσει.

Τὴν χάριν τῶν σφραγίδων τῶν ἑλληνικῶν νομισμάτων ἡ ἑλληνικὴ κυβερνησις ἀνέθηκε τῷ ἀρχιχαράκτῃ τοῦ ἐν Παρισίοις νομισματοκοπείου Ἀλβέρτω Βάρρε, ἕδει δὲ ταῦτα νὰ ὦσι συμφώνως τῇ νομισματικῇ συνθήκῃ χρυσᾶ μὲν 1) τῶν 100 δραχμῶν 2) τῶν 50 δραχμῶν 3) τῶν 20 δραχμῶν 4) τῶν 10 δραχμῶν 5) τῶν 5 δραχμῶν ἀργυρᾶ δὲ 1) τῶν 5 δραχμῶν 2) τῶν 2 δραχμῶν 3) τῆς 1 δραχμῆς 4) τῶν 50 λεπτῶν 5) τῶν 20 λεπτῶν καὶ χαλκᾶ 1) τῶν 10 λεπτῶν 2) τῶν 5 λεπτῶν 3) τῶν 2 λεπτῶν 4) τοῦ 1 λεπτοῦ.

Τὰ πρῶτα νέα ἑλληνικὰ νομίσματα ἐκόπησαν κατὰ τὸ 1868· ἰδοὺ δὲ πόσα ἐκ τούτων ἐκόπησαν.

47,419	κομμάτια τῶν 2	δραχμῶν ἀξίας Δραχ.	94,838
479,682	» τῆς 1	δραχμῆς » »	479,682
60	» τῶν 50	λεπτῶν » »	30

Τὸ ὅλον ἀξίας Δρ. 574,550

Πάντα τὰ νομίσματα ταῦτα φέροντα νεκρικὴν τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως ἐκόπησαν ἐν τῷ νομισματοκοπείῳ τῶν Παρισίων καὶ φέρουσι τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ γράμμα (A) καὶ πάρεργα σύμβολα ἀγκυραν καὶ μέλισσαν. Ἐκ τούτων ἡ μὲν ἀγκυρα εἶναι τὸ σύμβολον (different) τοῦ ἀρχιχαράκτου Ἀλδέρτου Βάρρε, ἡ δὲ μέλισσα τὸ σύμβολον τοῦ ἀρχιεργαστασιάρχου βικρόνου Ρενουάρδου de Bussière.

Τῷ 1869—1870 παραγγέλθησαν εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον τοῦ Στρασβούργου Γαλλικοῦ τότε ὄντος, τὰ χαλκᾶ ἑλληνικὰ νομίσματα, ὧν τὰς σφραγίδας ἐχάραξεν ὁμοίως ὁ Βάρρε. Ἐκ τούτων ἐκόπησαν·

14,994,162	κομμάτια τῶν 10	λεπτῶν ἀξίας Δρ.	1,499,416,20
23,945,158	» 5	» » »	1,197,257,90
7,481,724	» 2	» » »	149,634,48
14,975,677	» 1	» » »	149,756,77

Τὸ ὅλον τῆς ἀξίας Δρ. 2,926,065,35

Τὰ νομίσματα φέρουσι τὸ σημεῖον τοῦ νομισματοκοπείου τοῦ Στρασβούργου (BB) καὶ πάρεργα σύμβολα ἀγκυραν καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ ἀγίου Μωυρικίου, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἀγκυρα εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ χαράκτου Βάρρε, ὁ δὲ σταυρὸς τοῦ ἀγίου Μωυρικίου τὸ σύμβολον τοῦ ἀρχιεργαστασιάρχου τοῦ νομισματοκοπείου Στρασβούργου ἱππότη Delebescque.

Τῷ 1873 καὶ 1874 ἐκόπησαν ἐν τῷ νομισματοκοπείῳ τῶν Παρισίων καὶ τὰ ἐπίλοιπα συμπληρωτικὰ νομίσματα τῶν δύο δραχμῶν, τῆς μιᾶς δραχμῆς, τῶν 50 καὶ τῶν 20 λεπτῶν, ἅτινα ἡ Ἑλλάς ἐδικαιούτο καὶ κόψη δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 9 τῆς νομισματικῆς συμβάσεως, ἥτοι ἐν ἀνταλλαγῇ 6 δραχμῶν ἐφ' ἐκάστης ψυχῆς τοῦ πληθουςμοῦ τῆς ἐπικρατείας. Καὶ τῷ μὲν 1873 ἐκοψε·

839,431	κομμάτια τῶν 2	Δραχμῶν ἀξίας Δρ.	1,678,862
1802,211	» τῆς 1	δραχμῆς » »	1,802,211

Τὸ ὅλον Δρ. 3,481,073

τὸ δὲ 1874

2,249,465	κομμάτια τῆς 1	Δραχμῆς ἀξίας Δρ.	2,249,465
4,500,573	» τῶν 50	λεπτῶν » »	2,250,286.50
2,223,127	» τῶν 20	» » »	444,625.40

Τὸ ὅλον Δρ. 4,944,376.90

Καὶ τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσι τὰ αὐτὰ καὶ τὰ κατὰ τὸ 1868 κοπέντα πάρεργα σύμβολα καὶ τὸ γράμμα τοῦ νομισματοκοπέου τῶν Παρισίων.

Ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης μέχρι τοῦδε κομμάτια τῶν 5 Δραχμῶν δὲν εἶχον ἐκτυπωθῆ, ταῦτα δὲ παραγγελθέντα τῷ 1875 ἐξετυπώθησαν ἐν τῷ νομισματοκοπέῳ τῶν Παρισίων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον 1876. ἐτυπώθησαν δὲ

τῷ μὲν 1875 κομμάτια	1,197,799	ἀξίας Δρ.	5,988,995
τῷ δὲ 1876 »	1,894,774	» »	9,473,870
Ἐν συνόλῳ »	<u>3,092,573</u>	» »	<u>15,462,865</u>

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1876 ἐκόπησαν τὸ πρῶτον καὶ χρυσᾶ νομίσματα ἐν τῷ νομισματοκοπέῳ τῶν Παρισίων ἦτοι

76 κομμάτια τῶν 100 Δραχμῶν ἀξίας	Δρ.	7,600
182 »	50 »	9,100
37362 »	20 »	747,240
18959 »	10 »	189,590
9294 »	5 »	46,470
<u>65873</u>	ἐν συνόλῳ »	<u>1,000,000</u>

Πάντα ταῦτα φέρουσι τὰ αὐτὰ μετὰ τῶν ἄλλων πάρεργα σύμβολα καὶ τὸ γράμμα τοῦ νομισματοκοπέου τῶν Παρισίων. Καὶ ὁ μὲν τύπος τῶν χρυσῶν τῶν 20, 10 καὶ 5 Δραχμῶν ἔχει ἀγένειον τὴν κεφαλήν τοῦ βασιλέως ὡς ἐν τῷ δοκιμίῳ (essai) τῷ ἐκτυπωθέντι κατὰ τῷ 1869, τὰ δὲ χρυσᾶ τῶν 100 καὶ 50 Δραχμῶν καὶ τὰ ἀργυρᾶ τῶν 5 εἶναι νέας σφραγίδος ὁμοίως ὑπὸ τοῦ Βάρου χρηχθείσης μετὰ τὴν κεφαλήν τοῦ βασιλέως μυστακοφύρου.

Τέλος τῷ 1878 παραγγέλθη καὶ δευτέρῃ ἔκδοσις χαλκίνων νομισμάτων, ἧτις ἀρξικμένη τῷ 1878 ἐν Βορδιγάλλοις ἐπερτώθη τῷ 1879 ἐν Παρισίῳ διαλυθέντος τοῦ νομισματοκοπέου τῶν Βορδιγάλλων. Ὁ ὅλος δ' ἀριθμὸς τῶν ἐκκοπέντων νομισμάτων ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νομισματοκοπέοις ἀνήλθεν εἰς 30,776,000 κομμάτια ἀντιπροσωπεύοντα ἀξίαν 1,500,000 Δραχμῶν.

Ἐκόπησαν δ' ἐν μὲν τῷ νομισματοκοπέῳ Βορδιγάλλων τῷ 1878		
7,140,092 κομμάτια τῶν 10 λεπτῶν ἀξίας	Δρ.	714,009.20
11,526,210 »	5 »	586,310.50
3,750,000 »	2 »	75,000
7,132,400 »	1 »	71,324

Τὸ ὅλον Δρ. 1,436,643.70

Ἐν δὲ τῷ νομισματοκοπείῳ Παρισίων τῷ 1870 τὰ ἑξῆς·

357,908	κομμάτια τῶν 10 λεπτῶν ἀξίας	Δρ.	35,790.80
471,790	» 5 » » »	»	35,589.50
397,600	» 1 » » »	»	3,976

Τὸ ὅλον Δρ. 63,356.30

ἤτι ἐν συνόλῳ κομμάτια

τῶν 10 λεπτῶν 7,498,000

5 » 11,998,000

2 » 3,750,000

1 » 7,530,000

30,776,000

Διὰ τὰ νομίσματα δὲ ταῦτα κατασκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ Βάρρε νέαι σφραγίδες φέρουσαι τὴν κεφαλήν τοῦ βασιλέως μυστακοφόρου, καὶ τὰ μὲν ἐν τῷ νομισματοκοπείῳ Παρισίων ἐκκοπέντα φέρουσι τὰ αὐτὰ πάρεργα σύμβολα, τὰ δ' ἐν τῷ νομισματοκοπείῳ Βορδιγάλλων τὸ γράμμα τοῦ νομισματοκοπέου K καὶ πλὴν τῆς ἀγκύρας, τοῦ συμβόλου τοῦ χαρακτοῦ Βάρρε, τὸν σταυρὸν τοῦ ἀγίου Μαυρικίου, τὸ σύμβολον τοῦ ἀρχιεργαστασιάρχου Delebecque, ἥτοι τὸ αὐτὸ ὅλον φέρουσι καὶ τὰ ἐν Στρασβούργῳ τῷ 1869 καὶ 1870 κοπέντα, διότι ἐκεῖθεν ὁ Delebecque μετετέθη εἰς Βορδιγάλλα.

Ὡστε ἡ ὅλική ἀξία τῶν ἐκκοπέντων ἑλληνικῶν νομισμάτων ἐν συνόλῳ ἔχει ὡς ἑξῆς.

χρυσᾶ νομίσματα	ἀξίας	Δρ.	1,000,000
ἄργυρᾶ πεντάδραχμα	»	»	15,462,865
συμπληρωτικὰ ἄργυρᾶ νομίσματα	»	»	8,999,999.90
χαλκᾶ	»	»	4,496,065.35

Τὸ ὅλον Δρ. 29,958,949.25

Τὰ δὲ συμπληρωτικὰ νομίσματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

τῶν δύο δραχμῶν ἀξίας	Δρ.	1,773,700
τῆς μιᾶς δραχμῆς »	»	4,531,358
τῶν 50 λεπτῶν »	»	2,250,316.50
τῶν 20 » »	»	444,625.40

Τὸ ὅλον Δρ. 8,999,999.90

Μεγάλη εἶναι ἡ δυσαναλογία ἐν τῇ ἑλληνικῇ νομισματοποιίᾳ τῶν χρυσῶν πρὸς τὰ ἄργυρᾶ νομίσματα, δυνάμει δὲ τῆς νομισματικῆς συμβάσεως ἕκαστον κράτος δικαιοῦται νὰ κόψῃ ἀπεριόριστον ἀριθμὸν χρυσῶν νομισμάτων. Ἄν οἱ παρ' ἡμῶν ἐλάβοντο ὅτι ἔψιν ὅτι ἡ ἐκκοπὴ χρυσῶν νομισμάτων θὰ ἐδείκνυε τὸν πλοῦτον τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ ἐχρησίμευεν ὡς ἡ με-

γαλιτέρα κατὰ τὴν Ἀνατολήν προπαγάνδα τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν θὰ παρημέλουν τοῦτο καὶ θὰ ἐσπεύδον παντὶ τρόπῳ νὰ πληρώσωσι τὴν ἐθνικὴν ταύτην ἀνάγκην. Ἀφοῦ δ' ἡ κυβέρνησις δὲν προβαίνει εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἀποροῦμεν πῶς δὲν ἀποφασίζει μίαν τῶν παρ' ἡμῖν τραπεζῶν νὰ κόπη κατ' ἔτος ποσὸν τι χρυσῶν νομισμάτων ἐξ οὗ οὐ μόνον δὲν ἤθελεν αὕτη ζημιωθῆ ἀλλὰ καὶ θὰ ἀπελάμβανε μικρὸν κέρδος.

Ἡ Ἑλλὰς ὡς εἰσφαίνεται ἐν τῷ ἄνω πίνακι ἔκοψεν ἀπαξ μέχρι τοῦδε χρυσὰ νομίσματα ἀξίας ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἐνῶ τὸ μικροσκοπικὸν δουκάτον τοῦ Μοναχοῦ ἔκοψε κατὰ τὸ 1878 καὶ 1879 χρυσὰ εἰκοσάφραγκα ἀξίας δύο ἑκατομμυρίων φράγκων, καὶ οὕτω συμβαίνει ὥστε ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ μεταξὺ τῶν εἰκοσαφράγκων τῶν μεγάλων κρατῶν νὰ ἀπαντῶνται συχνότερα εἰκοσάφραγκα τοῦ Μοναχοῦ ἢ εἰκοσάδραχμα τοῦ βασιλέως Γεωργίου, διότι καὶ τὰ ὀλίγα κοπέντα φυλάττονται κεκλεισμένα ἐν τῷ ἀποθεματικῷ τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς.

Τελευταίως ἡ Ἑλλὰς διὰ συμβάσεως ὑπογραφεύσης τὴν 20 Δεκεμβρίου 1881 προέβη μετὰ τοῦ ἐν Παρισίοις οἴκου Oeschger Mesdach et Cie εἰς συμφωνίαν περὶ ἐκτυπώσεως νέων χαλκῶν νομισμάτων. Τὰ νομίσματα ταῦτα θὰ ἦναι ὁμοίως σφραγίδος τῆς καὶ διὰ τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ ἐκτυπωθέντα τῷ 1878 καὶ θὰ ἀνέρχωνται εἰς

160,000	κομμάτια τῶν 10 λεπτῶν	ἀξίας Δρ.	1,600,000
144,000	» τῶν 5 »	»	720,000
<u>304,000</u>	»	»	<u>Δρ. 2,320,000</u>

Ἡ ἐκτύπωσις ἤρξατο ἤδη ἐν τῷ νομισματοκοπέῳ τῶν Παρισίων θὰ διαρκέσῃ δὲ δώδεκα μῆνας καὶ τὰ νέα νομίσματα θὰ ἀποσταλῶσιν ἐνταῦθα εἰς 23 ἀποστολάς.

Δικαιοῦται ὅμως ἡ Ἑλλὰς νὰ κόψῃ συμπληρωτικὰ ἀργυρὰ νομίσματα ἀξίας Δρ. 3,100,000 εἰς προγγύλους ἀριθμούς, τὸ μὲν ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ 1879 κατὰ 222000, τὸ δὲ ἕνεκα τῆς προσαρτήσεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν ὧν ὁ πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς τριακοσίαις πλείπου χιλιάδας. Ἐλπίζομεν δ' ὅτι ἡ ἐκκοπὴ αὕτη ταχέως θὰ διαταχθῆ.

Μ. Π. Λάμπρος.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΨΙΤΤΑΚΟΥ

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 17 Μαρτίου 1771 τριμερὰ καταιγὶς ἐκ τῶν συχνωτάτων κατὰ τὰς βορείους θαλάσσας ἔρριψε τὸν Ἀιγρόμητον, βρῖκιον ἀγγλικὸν δώδεκα πυροβόλων ἐπὶ ἀγνώστου βράχου τὸν ὅποιον δὲν ἠδύναντο εὐθὺς εἰς ἀρχῆς νὰ ἀναγνωρίσωσιν ἕνεκα τοῦ σκότους.